

Pécsi L. Dániel

NEMZETEGYESÍTÉS CÍMEREKKEL (Előadás a Jászói Mécs László Szabadegyetemen.) 2021. augusztus

Több mint negyedszázada alkotok különböző rendeltetésű egyházi és világi vonatkozású jelképeket (címeres zászlókat, emlékérméket, emlékplaketteket, valamint egyéb vizuális arculathordozókat) az Anyaország, a Kárpát-medence és a Nagyvilág Magyar Közösségeinek. Ezek a 2011. év óta a Nyitra melletti Zoboralján Csitáron és Székelyföldön Farkaslakán egy-egy állandó kiállításon bármikor megtekinthetők. Emellett egy a Kárpáthazát járó vándorkiállítás - folyamatosan bővülő Címertáblákkal - hirdeti a magyarság határok feletti és megbonthatatlan összetartozását.

Jelmondatom:

NEMCSAK NYELVÉBEN, HANEM JELKÉPEIBEN IS ÉL A NEMZET!

Ebből következően azt vallom még, *hogy az a jó címer, amely mindenki számára közérthetően egyszerű és szellemi üzenete pedig a múltból a jelenen át jövőbemetató!*

Címeralkotói tevékenység

1993-ban szülővárosom Dorog, 1996-ban a szomszéd település Kesztlőc és 1994-ben Zoboralján Zsére község címereinek megalkotásánál címertani tanácsadóként vettem részt, megrajzolásukat grafikusművész végezte. 1995-ben megboldogult Maga Ferenc zsérei barátommal kezdeményeztük a Reménység Emlékműve megtervezését és felállítását, amelyen a következő felirat olvasható:

„Ezt az emlékművet Zsére község magyar és szlovák polgárai állították a két nép történelmi megbékélésének reményében a Zoboralja Régió támogatásával és az Európa Tanács fővédnökségével.”

Az emlékmű azóta is a magyar-szlovák megbékélés szükségességét hirdeti. Zsére község Önkormányzata a Reménység emlékműve felavatásakor a példaértékű kezdeményezésért Díszpolgári Oklevéllel tisztelt meg, amelyet Gál János akkori polgármester és Csáky Pál az akkori szlovák miniszterelnök - helyettes urak az ünnepség végén együtt adták át.

1997-ben a Dorogi Járáshoz tartozó Sárísáp címerét már önálló alkotóként terveztem. Nagyobb lendületet 1998-ban kapott ez frissen elkezdett tevékenység, úgy az Anyaországban, mint az elszakított Országrészekben. A nagyszerű sárísápi jelképvatást követően felkérést kaptam a szomszéd település Epöl és a Heves megyei Bükkzsérc település címeres zászlójának megtervezésére.

Ugyancsak ezt követően Okos Márton kalotaszegi közíró barátom ösztönzésére, felajánlasként megterveztem az egyetlen kalotaszegi katolikus település Jegenye, a kalotaszegi református közösségek: Magyarvalkó, Körösfő és Zsobok jelképeit, valamint a Csontos család felkérésére a szilágysági Kémer és Sarmaság közösségeinek jelképeit.

A kalotaszegi címeres zászlókat megtiszteltetésemre Ünnepélyes Istentiszteletek keretében megboldogult Csiha Kálmán az Erdélyi Református Egyházkerület legendás híru püspöke áldotta meg. A jelképvatások Magyarvalkón 1998. július 4-én voltak.

A Körösfői jelképvatás 1998. július 5-én, a Zsobokon pedig 1998. október 3-án volt.

Az ünnepségek végén Jegénye, Magyarvalkó és Körösfő közösségei Díszpolgársággal jutalmazták.

Nagy megtiszteltetés volt számomra, hogy a Magyar Posta felkérésére a Temesvári Forradalom 10. évfordulójára 1999-ben megtervezhettem egy postai képes levelezőlapot, a magyar és román megbékélést jelképező nyomott bélyeggel és elsónapi postabélyegzéssel, amelyekből jelképesen 10.000 db-ot ajándékként átadtam Tőkés László püspök úrnak a csodálatos temesvári Operaház színpadán.

1996-ban és 2000-ben a Magyar Reformátusok Világszövetsége (MRV SZ) vezetőségének felkérésére jelkép-és arculattervezője voltam a Magyar Reformátusok III. és IV. Világtalálkozójának. Ugyancsak a 2000. évben a Magyar Református Egyházak Tanácskozó Zsinata (MRZST) Elnökségének felkérésére megterveztem az MRZST és a Trianoni Békediktátum által szétszakított Magyar Református Egyháztestek címereit, amelyek ennek a tanulmánynak a térképmellékletén láthatóak.

Részletes leírásuk megismerhető a Magyar Református Egyházak Tanácskozó Zsinata által a 2000. évben megjelentetett „**TÍZ ÉV MŰLTÁN**” című könyvében. A Magyar Reformátusok IV. Világtalálkozójának nyitórendezvénye a Ferencvárosi Torna Club Üllői úti stadionjában 2000. június 30-án került megrendezésre.

Ismeretes, hogy ezen a nagyjelentőségű eseményen valamennyi az Anyaországban, az Elszakított Országrészekben és a Diaszpórában szolgálattelvő református egyházi tisztségviselő és világi vezető fontos és küldetéses igehirdetéseket tartott.

Ennek a három hetes rendezvénysorozatnak a második legfontosabb eseményére 2000. július 3-án a drávaszögi Hercegszőlös református templomában került sor.

Ismeretes, hogy a Drávaszögben Sztárai Mihály neves prédikátor küldetéses szolgálatának köszönhetően, vélhetően 1534 táján tértek át a helybeliek a református hitre. 1576-ban Veresmarti Illés helybéli prédikátor kezdeményezésére Hercegszőlösön tartották meg azt a nevezetes zsinatot, ahol elfogadták a Hercegszőlösi Kánonokat, amely a helyi Református Gyülekezetek vallásos életét szabályozta.

A Dunamelléki Református Egyházkerület ezt a nevezetes történelmi eseményt tekintette a megszületése helyszínének, ezért ennek emlékezetére itt került sor az anyaországi, a kárpát-medencei és a nagyvilágban működő Református Egyháztestek, valamint a drávaszögi és szlavóniai református települések: Bellye, Csúza, Hercegszőlös, Kopács, Vörösmart, Szentlászló és az Eszéki Református Egyházközség címereinek és a Horvátországi Kálvini Magyar Református Egyház címeres zászlójának a megáldására, a jelenlévő református püspökök és esperesek közös szolgálatával.

2000 és 2005 között megterveztem több anyaországi, partiumi, kalotaszegi, székelyföldi és kárpátaljai település és oktatási intézmény címerét is.

Ezek közül a legjelentősebb jelképvatásokra 2001-ben az Abauj megyei Göncön és az Udvarhelyszéki Farkaslakán Tamási Áron székely író szülőfalujában került sor.

Gönc település ekkor nyerte el a városi rangot és az erről szóló Oklevelet Mádl Ferenc akkori köztársasági elnök személyesen adta át Molnár János akkori polgármesternek.

A címeres zászlót Csomós József a Tiszáninneri Református Egyházkerület és Tőkés László a Királyhágómelléki Református Egyházkerület püspökei áldották meg.

Ismeretes, hogy Károli Gáspár református esperes a neves prédikátor munkatársaival, köztük Szenczi Molnár Albert jeles Írástudóval 1586-ban Göncön kezdték el magyar nyelvre lefordítani a Bibliát, amelyet három éves munkával 1589-ben fejeztek be.

Kinyomtatásukra 1589. február 18-án a közeli Vizsolyban a lengyel származású Mantskovits Bálint nyomdájában került sor, amelyekkel 1590. július 20-án végeztek. Ezen időszak alatt feltehetően közel nyolcszáz Biblia kinyomtatására került sor. Vizsoly település és a helyi Református Egyházközség címereit 2005-ben alkottam a címeres zászlók megáldását Csomós József püspök úr végezte.

Farkaslaka jelképeit a székely falu jeles szülöttje Tamási Áron iránti tiszteletem jeleként felajánlasként térítés nélkül terveztem, a címeres zászlókat és az Emlékplaketteket pedig ajándékba adtam a helyi közösségnek.

Nagy megtiszteltetésemre a jeles anyaországi vendégek és a Farkaslaka lakosságának jelenlétében, Tamási Áronnal együtt Farkaslaka Díszpolgára címmel tüntettek ki. Azóta 2004-ben megterveztem a helybéli a Nepomuki Szent János Katolikus Egyházközség, a Tamási Áron Általános Iskola, az Önkéntes Tűzoltóság, a Gordon Panzió és Vendéglő, valamint 2008-ban a Farkaslakához tartozó Szencsed, Székelyszentlélek, Nyikómalomfalva, Székelypálfalva és Firtosváralja jelképeit.

Ebben az időszakban 2002. július 7-én került sor Szondi György és végvári vitézei áldozatvállalása helyszínének az egykori Hont vármegyéhez tartozó Drégelypalánk község címeres zászlójának a felavatására. Ezt követően a helyi Szondi György Általános Iskolában **„Címerek a Kárpát-medencében”** címmel az első kiállításomat **Jankovics Marcell** a jeles rajzfilmrendező és művelődéstörténész nyitotta meg **Petrás Mária** csángó népdalénekes közreműködésével.

A jelképvatások 2002 őszén Kárpátalján folytatódtak a Beregszászi Járás és a hozzátartozó települések címeres zászlóinak megáldásával és a fentiekben ismertetett kiállításnak a Jánosi Labdarúgó Stadionban egy katonai sátorban történt bemutatásával.

A **„Címerek a Kárpát-medencében”** című kiállítást **Zubánics László** kárpátaljai fiatal történész 2002. szeptember 28-án nyitotta meg, amelyből az alábbi rövid részletet idézem:

„.....*Vidékünkön (Kárpátalján) a nemesi családokon kívül elsősorban a városok rendelkeztek saját címerrel, míg a többi lakott település jelképei elsősorban a pecsétlenyomatokon jelennek meg. Az idei esztendő fordulópontot jelentett a kárpátaljai magyar lakta települések jelképhasználatában. Pécsi L. Dániel budapesti címer, látvány-és arculattervező művész megálmodta a Beregszászi Járás, Muzsaly, Bene, Csetfalva, Beregdéda, Borzsova, Mezővári, Jánosi és Balázsér címereit. A művész a községek írásos emlékeire, elsősorban az Országos Levéltárban található pecsétlenyomatokra támaszkodott a címerek megalkotásában. Ugyanakkor megjegyezte: Az a jó címer, amelyik közérthető mindenki számára és szellemi üzenete a múltból a jelenen át jövőbemetató. A címertervezéshez felhasznált szempontok között első helyen szerepeltek az egykori Bereg vármegye XVII. és XVIII. századi pecsétlenyomatainak címeres rajzolatai. Ahogy egységes a magyar nyelv, s nem ismer országhatárokat, ugyanígy van ez a jelképekkel is: ugyanolyan címerpajzsokat, jelképeket használnak például a történelem viharai által kettészakított Bereg vármegye mindkét részében. Pécsi L. Dániel kultúrateremtő missziója történelmi jelentőséggel bír, hiszen az általa készített címerek és zászlók közelebb hozzák egymáshoz a közösségek lakosságát, kapaszkodót jelentenek napjaink viharos történései közepette. Ezúton szeretnénk megköszönni neki ezt az áldozatos munkát, melyet reményeink szerint tovább folytat majd a magyar nemzet dicsőségére.”*

2002-ben, Szék, 2003-ban, az esztergomi Balassa Bálint Gazdasági Szakközépiskola, 2004-ben pedig Gömörország és a párkányi Szent Imre Óvoda címeres zászlói lettek felavatva.

2002-ben Egerben a Kálvin Házban megrendezett Ökumenikus Egyházi Konferencián ismerkedtem meg Rázmány Csaba úrral a Magyarországi Unitárius Egyház akkori püspökével és Léta Sándor lelkész társával. A konferenciát megelőzően „**Címerek a Kárpát-medencében**” címmel Kádár Iván esperes úr meghívására egy kiállításom nyílt a Kálvin Ház kiállító helyiségében, amelyet ezúttal is **Jankovics Marcell** művelődéstörténész barátom nyitott meg **Petrás Mária** csángó népdalénekes közreműködésével. Rázmány Csabának annyira megtetszettek a kiállított címerek, hogy meghívta a kiállítást szolgálati helyére a Bartók Béla Unitárius Egyházközség Gyülekezeti termébe. Viszonzásul felajánlasként megterveztem az Egyházközség címerét. A címeres zászló felavatására 2003. őszén került sor, amelyen jelen voltak erdélyi Unitárius Gyülekezetek lelképásztorai is.

Felkérésükre 2004-től 2018-ig megterveztem 24 Unitárius Egyházközség címerét. Az ismertebbek Kolozsvár-Belváros, Mészkö, Énlaka, Homoródkeményfalva, Kóhalom, Oklánd, Székelykeresztúr, Székelyudvarhely, Marosvásárhely, Nyárádszentlászló, Korond, Sepsiszentgyörgy unitárius közösségei. Felavatásukra a Székelyudvarhely melletti Szejkefürdőn az évenként augusztusban megrendezett Unitárius Világtalálkozó keretében került sor Szabó Árpád erdélyi és Rázmány Csaba anyaországi püspökök áldásával. Végző nyughelyén itt alussza örök álmait **Orbán Balázs** a legnagyobb székely, akinek a „**Székelyföld leírása**” című monumentális alkotást köszönhetjük.

Ugyancsak 2004-ben Tőkés László a Királyhágómelléki Református Egyházkerület akkori püspöke felkért a nagyváradai Partiumi Keresztény Egyetem ökumenikus szellemiségű címerének és zászlójának a megtervezésére.

A címerpajzsnak az egykori Bihar vármegye címerének reneszánsz stílusú csücskös talpú pajzsformáját alkalmaztam, utalván arra, hogy az egyetem Bihar megye egykori és mai székhelyén, Nagyváradon található. A címerpajzs felső címermezőjének közepén vörös színű háttérben egy egymáson keresztbefektetett összetekert balról-jobbra dőlő pergamentekercs és egy jobbról-balra dőlő lúdtoll (penna) látható.

Ez az összetett címerkép a Szent András keresztet is felidézi bennünk. Ismeretes, hogy András apostolt a keresztény hit terjesztése miatt ítélték halálra és a kivégzést egy X alakú un. átlós keresztben hajtották végre, ahol még napokig prédikált a népnek. Az X alakú kereszt a halálraítéltet Jézus Krisztus nevének görög kezdőbetűjére is emlékeztette utalván arra, hogy Mesterének sorsát kellett követnie. Az alsó címermezőben zöld színű háttérben egy összetett Krisztus jelkép, az úgynevezett Krisztus monogram (görögül: Krisztogram) látható, amelynek alkotóelemei az XP görög betűk, az egyenlőszárú görög kereszt és az Alfa-Omega betűjelek láthatók. Az XP görög betűk Krisztus nevének rövidítésére szolgálnak. A keresztény szimbolika forrása a Jelenések könyve 1,8 verse: „Én vagyok az Alfa és az Omega, így szól az Úr, aki van és aki volt, és aki az eljövendő. A Mindenható.” Isten magát a kezdetnek és a végnek nevezi az Utolsó Ítéletben.

Ezt a címert tartom alkotói tevékenységem egyik legsikerültebb címerének, mert címerképei valamennyi Keresztény Egyház jelképrendszerében megtalálhatók, ezáltal az ökumenikus szellemiséget hirdetik!

Ismeretes, hogy 2009. május 22-én Debrecenben 89 éves szétszakitottság után egyesültek a Magyar Református Egyháztestek. Nagy megtiszteltetésemre a Magyar Reformátusok egyesített címerének megtervezésére a Református Zsinat elnökségétől kaptam felkérést.

Ennek a címernek a pajzsformája megegyezik a fentiekben említett egyháztestek címerpajzsaival. A címerpajzson belül zöld színű halmon, vörös színű háttérben, egy fehér színű pelikán madár látható, aki a felsebzett bögyéből kibuggyanó vérével három éhes fiókáját táplálja. A pelikán a keresztáldozatot elszenvedő Jézus Krisztust, kibuggyanó vére a hitet, a három fióka pedig a gyülekezeti híveket jelképezi.

A címerpajzs jobb felső szegletében aranyló Naparcot, a bal felsőben pedig ezüst színű növekvő Félhold arcot látunk.

A Napot és a Holdat mindig együtt ábrázolták, melynek az a magyarázata, hogy több Egyházatyánál az Atyát és a Fiút, illetve az Ó-és az Újszövetséget, valamint magát az Egyházat jelképezte.

Emellett a Nap és a Hold a székelység ősi szimbóluma, melyet címerhasználatul az ország keleti határait védő szolgálatukért 1437-ben nyertek el Zsigmond királytól.

A Partiumi Keresztény Egyetem címere mellett ezt a címert tartom a másik legsikerültebb címeremnek, mert a Trianoni Békediktátum által szétszakított Református Egyháztestek élni akarását és jövőbevetett hitét hirdeti a nemzeti összetartozás jegyében!
(Mindkét címer a térkép mellékleten látható.)

2011-ben Kiss András könyvkiadó úr felkért arra, hogy tervezzem meg a gyalázatos Trianoni Békediktátum által elszakított ország-és nemzetrészek címereit. 2012-ben elkészült az első kiadás, 2014-ben pedig a második bővített változat **„CÍMEREKKEL ÍRT TÖRTÉNELEM”** címmel. Az Előszót Dr. Kukorelli István alkotmányjogász barátom írta, az addigi életutamat pedig megboldogult Fekete György a Magyar Művészeti Akadémia örökös tiszteletbeli elnöke és Dr. Prokopp Mária Európa-hírű művészettörténész professzor asszony méltatta.

A Kedves Olvasóhoz (Ad Lectorem) megnevezéssel, az alábbi gondolatokat írtam könyvemben, amelyeket rövidítve idézek:

„Tisztelt honfitársaim! Kedves Olvasók!

A „CÍMEREKKEL ÍRT TÖRTÉNELEM” címet viselő könyv megszületését egyrészt a Trianoni Békediktátum máig tartó traumája, másrészt a kommunizmus bukása következtében az utódállamokban tapasztalható durva magyar-ellenesség kényszerítette ki. A döntő elhatározást a már előbb említett Kiss András könyvkiadó barátom felkérése ösztökélte, aki komoly küldetéstudattal és eltökélt tenni akarással szolgálja a szétszakított magyarságot.

Megerősítette bennem azt az általam is tapasztalt, közel 40 éves felismerést és megdöbbenést, hogy milyen elképesztő tájékozatlanság tapasztalható az Anyaországban az elszakított országrészekben élő és kisebbségi sorsba kényszerített nemzeti közösségeinkről. Ennek kialakulásában mérhetetlen károkat okozott a félévszázados kommunista diktatúra és az azt követő negyedszázados, a nemzeti értékeket megtagadó szocialista, liberális élet-és értékszemlélet.

A könyvben található leírásokkal, a nemzeti összetartozás jegyében igyekeztünk feltárni és megismertetni a Trianoni Békediktátum óta 9 részre szétszakított ország-és nemzetrészek legfontosabb földrajzi, táji, néprajzi jellemzőit, valamint történelmi múltját, jelenét és művelődéstörténetét, az önazonosságukat és önbecsülésüket kifejező címereken és térképeken keresztül.

Ismeretes, hogy az új Magyar Alkotmányban, az Alaptörvényben a nemzeti összetartozás melletti tanúságtételről szóló, 2010. évi XLV. törvény kimondja, a magyarság minden tagja és közössége része az egységes magyar nemzetnek, amelynek államhatárok feletti összetartozása valóság. Vagyis közreadjuk mindazokat az ismereteket, amelyek a tankönyvekből kimaradtak. Jó szándékaink szerint az ország-és nemzetrészt címerekkel, valamint térképekkel jelképesen és virtuálisan egyesítettük a Trianonban szétszabdalt Kárpáthazát.”

Dr. Kukorelli István alkotmányjogász, egyetemi tanár az Előszóban az alábbi méltatásban részesítette a könyvben bemutatott ország - és nemzetrészt címereket és tanulmányokat.

„Akik Pécsi L. Dániel kedves barátom életművét ismerik, jól tudják, szimbolikái sokféle közösségtípust fognak át, a településközösségektől kezdve az egyházakon, az oktatási és közművelődési intézményeken keresztül a civil társadalom változatos közösségeivel bezárólag. A történelmi Magyarország ország-és nemzetrészeinek címereivel a művész nagyot lép a közösségek ranglistáján, hiszen a szétszakított magyar nemzeti közösség sorsával, összetartozásával összefüggésben készítette el címereit. Bátor vállalkozás! Megrázó vállalkozás! Címerekkel írt valódi magyar történelmi dráma. A kezdő évszám a címerszalagokon szinte mindenütt 1920, a Trianoni Békediktátum éve.

Keserően szoktuk volt mondani, Magyarország azon ország, amelyet saját maga vesz körül. Ez köszön vissza vizuálisan a címerképeken is. Jól látható, hogy valamennyi címer alappajzsa a Magyarország címerére jellemző hegyes talpú, hasított pajzs. A pajzsokon mindenütt a magyar Szent Korona nyugszik, amely Alaptörvényünk szerint megtestesíti Magyarország alkotmányos állami folytonosságát és a magyar nemzet egységét. Szembetűnő az is, hogy az Alaptörvény által alkalmazott cimerelemek – mindenekelőtt az Árpád-házi uralkodók vörössel és ezüsttel hétszer vágott családi címere, továbbá a zöld hármashalmos, kettős kereszt jelképe – szinte valamennyi címerben jelen van.

....Pécsi L. Dániel most igazán érzékeny témához nyúlt, de megoldotta. Címerei remekül bemutatják az egyes ország-és nemzetrészek közösségeinek állam-és kultúrtörténetét. Alkotásaival kiáll a magyarság mellett. Igen, jelképeiben is él a nemzet! Címerei jelzik a népek évszázados együttélését is a Kárpát-medencében, kezet nyújtanak. Jól mutatja például az ezeréves lengyel-magyar barátságot Árva – Szepes - vidék címere.

A másik ami miatt tetszenek címerei az, hogy címereivel mozaikszerűen összeilleszti, kirakja a történelmi Magyarországot. Mindez egybevág az új Alaptörvény törekvésével, amelyben elkezdődött a nemzet fogalmának közjogositása. Mindenekelőtt a Nemzeti hitvallásban fordul elő sűrűn a nemzet, mint normatív fogalom: Alaptörvényünk kifejezi a nemzet akarátát, a Szent Korona megtestesíti a nemzet egységét. Az Alaptörvényben sok helyütt szerepel jogi fogalomként, vagy jelzőként is a nemzet: a köztársasági elnök kifejezi a nemzet egységét, alkotmányos szintre kerültek a nemzeti ünnepek.

A nemzeti jelző jelenik meg az állami szervek, intézmények elnevezésében is. Az alkotmányozó hatalom kísérletet tett a nemzet közjogi egységének megteremtésére. A D. cikkely kimondja: „Magyarország az egységes magyar nemzet összetartozását szem előtt tartva felelősséget visel a határain kívül élő magyarok sorsáért.” Ennek egyik konkrét megvalósulása a kettős állampolgárság megteremtése.

.....Ezt a nemzeti szuverenitást őrző-védő karaktert erősítik fel Pécsi L. Dániel címerei is, amelyek az államhatárok feletti összetartozást rajzolják meg, vagyis a jelképrendszerében összeérő címereivel nem tett mást, mint szép csendben egyesítette a maga művészi eszközeivel a nemzetet. Mindenesetre Dani barátom megcselekedte, amit megkövetelt a haza. Gratulálok bátor kiállásodhoz, Végvári vitéz.”

A hitelesség érdekében felkértem jeles szaktekintélyeket, hogy az ország-és nemzetrészek ismertetése előzményeként írjanak olyan bevezető tanulmányokat, amelyek az általam tárgyalt ismereteket még jobban elmélyítik és megerősítik.

A könyv szellemi üzenetének alaphangját bevezetésként Juhász Gyula: „Trianon” című és Reményik Sándor: „Templom és iskola” című versei adják meg.

Könyvem folytatásaként és kiegészítéseként ugyancsak – a nemzeti összetartozás jegyében - Kiss András kiadásában 2018-ban megjelent a *„Magyar térség atlasza”* és 2019-ben a *„Székely nemzet atlasza”* című hiánypótló térképgyűjtemények, amelyekben szintén láthatóak az ország-és nemzetrészek címerai. Utóbbit a székelyföldi Makfalván 2019. február 9-én a Magyar Népfőiskolai Collegium fővédnökségével megrendezett konferencián adtam át Izsák Baláznak a Székely Nemzeti Tanács elnökének.

Eddigi pályafutásom és jelképkalkotói tevékenységem fontos részét képezik a közoktatási és közművelődési intézmények részére tervezett címerek és zászlók. Ezek közül is kiemelkedik a fentiekben részletesen ismertetett Partiumi Keresztény Egyetem címere és zászlója. A következőkben ismertetem azokat legfontosabb kárpát-medencei közoktatási intézményeket amelyek jelképeit az elmúlt két évtizedben terveztem. Elsőként 20 évvel ezelőtt 2001-ben kértem fel a rimaszombati Tompa Mihály Református Gimnázium jelképeinek megtervezésére., amelynek felavatására a tanévzáró ünnepségen került sor. A címeres zászlót Erdélyi Géza a Szlovákiai Református Keresztény Egyház püspöke áldotta meg.

Másodikként egykori Alma Materem a dorogi Petőfi Sándor Általános Iskolát említem, amelynek jelképeit 2002-ben avattuk fel Grosics Gyula az iskola egykori elhíresült növendéke és atyai jó barátom részvételével. Iskolánk jelesei közé tartozott még Dr. Hágelmayer István az Állami Számvevőszék első elnöke, Tarjáni Ferenc kürtművész, Lencsés Lajos oboaművész, Tettamanti Béla grafikusművész és még sokan mások.

A határon túli oktatási intézmények címereinek megtervezése és felavatása szintén 2002-ben kezdődött a Partiumban lévő ottományi Szentjóni Szabó László Általános Iskolával. Ezt követte 2003-ban Kalotaszegen a kalotaszentkirály-zentelkei Ady Endre Iskola, amelynek később Tiszteletbeli Öregdiákjává avattak. Ugyancsak 2003-ban terveztem a székelyudvarhelyi Backamadarasi Kiss Gergely Református Líceum címerét. 2004-ben az esztergomi Balassa Bálint Gazdasági Szakiskola, a halászteleki Bocskai István Református Középiskola, 2005-ben a párkányi Szent Imre Magyar Katolikus Óvoda, 2006-ban az esztergomi Városi Könyvtár és a székelykeresztúri Petőfi Sándor Általános Iskola, 2007-ben a gyöngyöspatai elhíresült Nécsei Demeter Általános Iskola, 2008-ban a székelyudvarhelyi Tamási Áron Gimnázium és a farkaslaki Tamási Áron Általános Iskola, 2010-ben a párkányi Ady Endre Alapiskola, 2012-ben a Vasárnapi Iskola, 2015-ben a Trianon Kutatóintézet és a Trianoni Szemle, 2016-ban a szerencsi Rákóczi Zsigmond Református Iskola és az óbudai Térszínház, 2019-ben a Rozsnyói Református Alapiskola, a partiumi Kémeri Református Iskola és a kárpátaljai Nagydobronyi Református Líceum, 2020-ban pedig az esztergomi Meszlényi Zoltán Katolikus Iskola címerait.

A felsorolt közoktatási és közművelődési intézményekben elkötelezett nemzeti értékrend szerint folytatják az oktatást, a nevelést és a közművelődést. A nemzeti összetartozás jegyében 2010-ben Párkányban a helyi Ady Endre Alapiskola és a kalotaszentkirály - zentelkei Ady Endre Iskolával Együttműködési Szerződésben rögzítették az azóta is működő találkozóikat és a közös táborozásokat.

Az elmúlt negyedszázadban ez idáig több mint 500 jelképet (címereket, zászlókat, emlékérméket, emléklaketteket, stb.) terveztem, amelyek felölelik az egész Kárpáthazát.

2017-től napjainkig a következő kiemelkedőbb jelentőségű címerek, emlékérmék és emléklakettek megtervezésére kaptam felkérést:

2017-ben Dr. Veres András győri megyéspüspök felkért a Győri Egyházmegye,

2018-ban Varga Mihály pénzügyminiszter felkért a Lónyai Menyhért ezüst emlékérmé, 2019-

ben Marton Zsolt a Váci Egyházmegye újonnan beiktatott püspöke felkért püspöki címerének,

Pákh Imre neves műgyűjtő felkért a Munkácsi Mihály bronz emléklakett, Szűcs György az

Országos Fémipari Ipartestület elnöke felkért egy ezüst emlékérmé, Vas Imre székely

polgármester felkért Makfalva címerének, 2020-ban ifj. Béres József elnök-vezérigazgató

felkért édesapja idősebb Béres József születésének 100. évfordulójára egy bronz emléklakett,

Szőnyi Kinga elnök asszony a Gulácsy Irén Díj Bronz Emléklakettje, Pongrácz János

polgármester pedig Kemence község jelképeinek a megtervezésére.

(7. számú melléklet)

A 2020 évben tervezett címerek érmék és plakettek.

Megboldogult atyai jó barátom Csoóri Sándor az MVSZ egykori elnöke Dr. Kukorelli Istvánhoz hasonlóan többször megerősítette, hogy címereimmel mozaikszerűen próbálom összeilleszteni a szétszabdalt Kárpáthazát, amelyet - a nemzeti összetartozás jegyében – a fentiekben ismertetett címerek, emlékérmék és emléklakettek is igazolnak.

Mindezek alátámasztására és igazolására az alábbi táblázatokban ismertetem az elmúlt negyedszázadban alkotott egyházi és világi vonatkozású anyaországi és a szétszabdalt Kárpáthaza címereit. Ezek azt üzenik a múltból a jelenen át, az eljövendő nemzedékeknek, hogy a határok feletti összetartozásunkat hirdető jelképek a magyarság megmaradásának, önazonosságának és önbecsülésének megerősítését szolgálják!

„A Kárpát-medence számos egyházi és világi vonatkozású közösségi jelképének

megalkotását magába foglaló tervezőművészi pályafutásom elismeréseként”

a **MAGYAR EZÜST ÉRDEMKERESZT** kitüntetést adományozta **2019. július 22-én**

Áder János Magyarország köztársasági elnöke.

Óbuda, 2021. július 26-án